

ДНЕСТЬ ДА СИ ИЗГЪБЕНЪ. АВУССЪ ОТВѢЩАЛЪ, И РЕКЪЛЪ: НА ЦАРСКАТА ТИ РЪКА САМЪ, ПРАВИ КАКВОТО ИЗВОЛАВАШЪ. АЛЕКСАНДРЪ ПАКЪ МЪ РЕКЪЛЪ: ПО-НЕЖЕ ЗА ГОСПОДАРА СВОЕГО СЕ СИ ТЪРНАЛЪ ЖИВОТЪТЪ ВЪ СМЪРТЬ, И НАПРАВИЛЪ СИ ТАКОВА ПОСЛАШАНИЕ, КОЕТО НИКОЙ ЧЕЛОВѢКЪ НЕ Е НАПРАВИЛЪ, ХАРИЗВАМЪ ТЫ ЖИВОТЪТЪ. ИДИ ПРИ ЦАРЬ ДАРІА, И РЕЧИ МЪ, ЗАЩО БОГЪ ГДѢТО ОБЫЧА ЧЕЛОВѢКА, РЪКА ЧЕЛОВѢЧЕСКА НЕМОЖЕ ДА ГО УВІЕ. НЕКА ОБЪРНЕ ВЫСОКОДМНОТО СИ СЪРДЦЕ, НЕКА СЕ ПОКЛОНИ, НЕКА МИ ДОНЕСЕ ХАРАЧЪ СЪ ВОЙСКА, И НЕКА СЪДИ ВЪ ПЕРСІА ДА ЦАРЪВА.

АВУССЪ СЕ ВРЪЩА ПРИ ДАРІА.

АВУССЪ СЕ ПОКЛОНИЛЪ НА АЛЕКСАНДРА, И ОТИШАЛЪ ПРИ ДАРІА, И МЪ КАЗАЛЪ ЩОТО НАПРАВИЛЪ НА АЛЕКСАНДРА. ТОГАВА ДАРІЙ ПОМАХАЛЪ ГЛАВАТА СИ, И РЕКЪЛЪ: АВУССЕ, ТЫ ИСПЛНИ ОБѢЩАНИЕТО СИ, НО ЩОТО ЩАТЪ БОГОВЕТЕ ТЪЩЕ БЪДЕ. АВУССЪ РЕКЪЛЪ: О ЦАРЮ! ЗНАЙ, ЗАЩО АЗЪ СЪРДЦЕТОТИ НАПРАВИХЪ СОСЪ САБАТА СИ, И СЕ ИЗГЪБИХЪ ЗАРАДИ ЛЮБОВЬТА ТИ, ДРЪГЪ ЖИВОТЪ НѢМАМЪ ВЕКЕ ДА ДАМЪ ЗА ТЕБЕ. ПОКЛАНЯМЪ СЕ НА ЦАРСТВОТО ТИ, И ОТИВАМЪ ДА РАКОТИМЪ НА ОНОГОВА, ГДѢТО МИ ХАРИЗА ЖИВОТЪТЪ. ДАРІЙ СЕ УСКЪРБИЛЪ И РЕКЪЛЪ: НА-ДОКРОДѢТЕЛНАГО ЧЕЛОВѢКА КАКТО БОГОВЕТЕ, ТАКА И ЧЕЛОВѢЦЫТЕ МЪ ПОМАГАТЪ, А НА ЗЛОУПРАВНАГО И НАЧАЛНИЦЫТЕ МЪ ГО ОСТАВАТЪ: „ЗАЩО КОЙТО СЕ ВЪЗДИГА, СКОРО ПАДА.“

ЗАВѢЩАНИЕ ДАРІЕВО НА АВУССА СЪ ПИСМО.

АВУССЪ ТРЪГНАЛЪ ДА ОТИДЕ ПРИ АЛЕКСАНДРА, А ДАРІЙ МЪ ПИСАЛЪ ПИСМО, И ЗАРАЧАЛЪ МЪ ДА